

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5610/2558

พนักงานอัยการจังหวัดร้อยเอ็ด โจทก์ นางแสงจันทร์ ลบศรีโจทก์ร่วม นางสุบรรณ พรหมพยัคฆ์ร้อง นายอดิสรหรือ
แบงค์เก้ ไชยเสนาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 371, ป.วิ.อ. มาตรา 193 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 40, ป.วิ.พ. มาตรา 224, ป.วิ.พ.
มาตรา 142, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา
76, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ตาม ป.อ.
มาตรา 371 ประกอบมาตรา 83 มีระวางโทษปรับไม่เกิน 100 บาท ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษ
จำเลยหลังจากลดโทษให้หนึ่งในสามแล้วคงปรับ 40 บาท จึงต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง
ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 193 ทวิ คดีนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา การพิจารณาคดีแพ่งต้อง
เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งตาม ป.วิ.อ. มาตรา 40 ดังนั้น
สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาในคดีส่วนแพ่งจึงต้องพิจารณาจากทฤษฎีที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ฎีกา
เมื่อทฤษฎีที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและจำเลยไม่เกินห้าหมื่นบาท ต้องห้ามมิให้
คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตาม ป.วิ.พ. มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 40
ที่ศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์ของจำเลยสำหรับโจทก์ร่วมมาไม่ชอบ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ไม่มีอำนาจ
วินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 4 ในส่วนของโจทก์ร่วมจึงไม่ชอบ และที่
ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยสำหรับโจทก์ร่วมมาจึงไม่ชอบเช่นกัน ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ ปัญหา
ดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา
ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 142 (5) ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 40

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยกับพวกอีกหลายคนซึ่งเป็นเยาวชนและแยกดำเนินคดีต่างหากแล้ว
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 80, 83, 91 288, 371 ริบอาวุธมีดดาบและท่อนไม้
ยูคาลิปตัส 3 ท่อน ของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางแสงจันทร์ ผู้เสียหาย ยื่น
คำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น และยื่นคำร้อง
ขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายต่อร่างกายและอนามัยเป็นเงิน 50,000
บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2555 จนกว่าจะชำระเสร็จ
ระหว่างพิจารณา นางสุบรรณ ภริยาของนายวิรัตน์ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชย
ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการจัดการศพเป็นเงิน 156,251 บาท
และค่าขาดไร้อุปกรณ์กระเดือนละ 9,000 บาท เป็นเวลา 24 ปี เป็นเงิน 2,592,000 บาท รวมเป็นเงิน
ทั้งสิ้น 2,748,251 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2555 จนกว่า
จะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288 ประกอบมาตรา 80, 371 ประกอบมาตรา 83
การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 18 ปีเศษ เห็นสมควรลด

มาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 สำหรับความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นและร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 12 ปี ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 60 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 8 ปี และปรับ 40 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ริบอาวุธติดาบ และท่อนไม้ยูคาลิปตัสของกลาง กับให้จำเลยใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องเป็นเงิน 870,081 บาท และใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินแต่ละจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2555 จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า สำหรับความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ประกอบมาตรา 83 มีระวางโทษปรับไม่เกิน 100 บาท ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยหลังจากลดโทษให้หนึ่งในสามแล้วคงปรับ 40 บาท จึงต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 193 ทวิ ความผิดฐานดังกล่าวจึงยุติไปแล้วตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยจะฎีกาในปัญหาดังกล่าวอีกหาได้ไม่ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งแก่โจทก์ร่วมและค่าสินไหมทดแทนที่ศาลล่างทั้งสองกำหนดให้จำเลยชำระแก่โจทก์ร่วมจำนวน 10,000 บาท สูงเกินไปนั้น เห็นว่า คดีนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา การพิจารณาคดีแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 ดังนั้น สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกาในคดีส่วนแพ่งจึงต้องพิจารณาจากทฤษฎีที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ฎีกา เมื่อทฤษฎีที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและจำเลยไม่เกินห้าหมื่นบาท ต้องห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 ที่ศาลชั้นต้นรับอุทธรณ์ของจำเลยสำหรับโจทก์ร่วมมาไม่ชอบ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ไม่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 4 ในส่วนของโจทก์ร่วมจึงไม่ชอบ และที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยสำหรับโจทก์ร่วมมาจึงไม่ชอบเช่นกัน ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฎีกาของจำเลยในคดีส่วนแพ่งสำหรับโจทก์ร่วมและยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ในคดีส่วนแพ่งสำหรับโจทก์ร่วม โดยให้บังคับคดีส่วนแพ่งสำหรับโจทก์ร่วมไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

ปกรณ์ มหรรณพ · สมยศ เข็มทอง · กิจชัย จิตธารารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

